

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
รับที่ ๗๘๙๖	พ.ศ. ๒๕๕๒
วันที่ 14 พ.ย. 2548	

ที่ พม 0505/ 68723

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
อาคารชั้นทาวเวอร์ส ถนนวิภาวดีรังสิต
เขตจตุจักร กทม. 10900

14 พฤศจิกายน 2548

3/541
15 พ.ย. 48
8.15 น.

เรื่อง มาตรการในการจัดระเบียบหอพัก

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. Check List การเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
 2. เอกสารเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณา
 3. พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507
 4. พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545

ตามที่นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ดำเนินการควบคุมดูแลธุรกิจหอพักและการเข้าพักของนักศึกษา เนื่องจากมีหอพักจำนวนมากไม่ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 เช่น ไม่จดทะเบียนหอพัก เขวราชนหญิงชายอยู่รวมกันในหอพัก รวมทั้งปัญหาการมั่วสุมในหอพัก นั้น

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้พิจารณาดำเนินการตามข้อสั่งการ และเห็นสมควรขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี 2 เรื่อง คือ

1. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นเจ้าภาพหลักในการควบคุมดูแลธุรกิจและการเข้าพักของนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รักษาการตามกฎหมาย รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 และ 4
2. มาตรการจัดระเบียบหอพัก เพื่อให้ผู้ประกอบการหอพักมีการดำเนินกิจการที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดูแลและเฝ้าระวัง อีกทั้งทำให้นักเรียนนักศึกษาได้พักในสถานที่เหมาะสมและเอื้อต่อการศึกษา โดยกำหนดมาตรการจัดระเบียบหอพัก รวม 7 มาตรการ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเรียนคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบ ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวัฒนา เมืองสุข)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก ฯ

โทรศัพท์ 0-2651-6524 โทรสาร 0-2651-6481

เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

เรื่อง มาตรการในการจัดระเบียบหอพัก

หน่วยงานที่รับผิดชอบ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1. เรื่องเดิม

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีภารกิจในการควบคุมการจัดตั้งหอพักของเอกชนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545 โดยมุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนที่เข้าพักอาศัยอยู่ในหอพักของเอกชนได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพมากกว่าประโยชน์ในทางการค้าของผู้ประกอบการหอพัก โดยในส่วนกลางมีผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นนายทะเบียน ในส่วนภูมิภาคมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียน รับผิดชอบในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตแก่ผู้ขอจัดตั้งหอพัก หรือเป็นผู้จัดการหอพัก และดำเนินการตามที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติไว้

2. ข้อเท็จจริง

2.1 สถานการณ์สภาพปัญหา

2.1.1 ผู้ประกอบการหอพักมี 2 ลักษณะ คือ

1) หอพักขนาดเล็ก ผู้ดำเนินการจะเช่าตึกแถวหรือทาวน์เฮ้าส์มาดัดแปลงเป็นหอพัก มีจำนวนห้องประมาณ 5-15 ห้อง การตรวจสอบหอพักประเภทนี้ต้องอาศัยการสอบถามจากผู้พักจึงทราบว่าต้องอยู่ในหอพักที่ต้องจดทะเบียน จากการสอบถามข้อเท็จจริงเจ้าของหอพักส่วนใหญ่ไม่ขัดข้องในการจดทะเบียน แต่ที่ยังไม่จดทะเบียนก็ด้วยเหตุผลเรื่องภาษี กล่าวคือ เมื่อจดทะเบียนหอพักแล้วจะต้องติดป้ายชื่อตามกฎหมายหอพัก ภาระที่จะตามมาคือการเสียภาษีป้าย ภาษีเงินได้ และภาษีโรงเรือน

2) หอพักขนาดใหญ่ ผู้ดำเนินการมีทั้งในรูปธุรกิจส่วนตัวหรือนิติบุคคล อาคารที่พักรวมมีขนาดใหญ่ จำนวนห้องพักประมาณ 100 ห้องขึ้นไป ภายในห้องพักจะมีห้องน้ำและสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน มีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น อพาร์ตเมนต์ แฟลต คอนโดมิเนียม เป็นต้น ผู้ประกอบธุรกิจประเภทนี้จะเสียภาษีป้าย ภาษีเงินได้ และภาษีโรงเรือนถูกต้องตามกฎหมาย แต่ไม่ยินดียิงทะเบียนเพราะจะทำให้ไม่สามารถรับผู้พักชาย - หญิงปะปนกันได้ จะทำให้ธุรกิจประสบปัญหาเพราะผู้พักจะไม่เต็มตามจำนวนห้อง ทั้งนี้ เนื่องจากกฎหมายหอพักกำหนดประเภทของหอพักไว้สองประเภท คือ หอพักชายและหอพักหญิง และจะรับผู้พักที่เป็นชายและหญิงปะปนกันมิได้ เป็นการสวนทางกับการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ

2.1.2 สาเหตุที่ผู้ประกอบการหอพักไม่ดำเนินการจดทะเบียนให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

- 1) ไม่ทราบระเบียบปฏิบัติของทางราชการ
- 2) ประสงค์รับผู้พักโดยไม่จำกัดเพศ
- 3) หลีกเลี่ยงการเสียภาษี
- 4) เพิ่มภาระในด้านรายจ่าย กรณีต้องดัดแปลงสถานที่พักให้มีสุขลักษณะตามที่กฎหมายหอพักกำหนด
- 5) จงใจฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
- 6) มุ่งดำเนินการธุรกิจโดยไม่คำนึงถึงสวัสดิภาพของผู้พัก
- 7) ผลประโยชน์ตอบแทนจากการที่จดทะเบียนหอพักไม่มีความชัดเจนเพียงพอต่อการจูงใจผู้ประกอบการหอพัก

2.1.3 ผู้พักซึ่งอยู่ในวัยเรียน ทั้งนักเรียน นักศึกษาจากต่างจังหวัด หรือออกจากบ้านมาอาศัยอยู่ตามหอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมีเนียม มีพฤติกรรมที่ควรห่วงใย ดังนี้

- 1) เยาวชนชาย - หญิง พักอยู่เป็นคู่ในห้องพักเดียวกัน บ้างก็อยู่กันอย่างเปิดเผย บ้างจะอ้างพรางตนเองว่าเป็นชายหรือหญิงโดยการแต่งกายและทรงผม ซึ่งจะพิจารณารู้แน่ชัดว่าเป็นชายหรือหญิงเมื่อได้ยินเสียงจากการสนทนา
- 2) เยาวชนชาย - หญิง จัดกลุ่มติววิชาความรู้กันภายในห้องพักโดยเจตนาบริสุทธิ์เพื่อวิชาการบ้าง หรือเจตนาเอาเรื่องการติววิชาเป็นเครื่องบังหน้าปะปนกัน หากผู้ประกอบการไม่ตรวจสอบพฤติกรรม อาจเป็นชนวนเกิดปัญหาสังคมภายหลังได้
- 3) เยาวชนขาดที่ปรึกษาปัญหาการศึกษาและแนวทางการดำเนินชีวิต จึงหาทางออกด้วยพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น เทียวเตร่ในเวลากลางคืน กลับหอพักเกินเวลาที่เจ้าของหอพักกำหนด
- 4) เยาวชนรักความอิสระไม่ชอบอยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับ หอพักที่มีระเบียบเข้มงวด เยาวชนมักจะไม่นิยมพักอาศัย
- 5) เยาวชนขาดการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมจากสถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษาอย่างเพียงพอที่จะทำให้เป็นเยาวชนที่ดี
- 6) หอพักของสถาบันการศึกษาไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ทำให้นักศึกษาต้องไปพักในหอพักเอกชน ซึ่งเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไม่มีอำนาจเข้าไปในหอพักเอกชนทำได้เพียงขอความร่วมมือ

2.1.4 ข้อกำหนดต่างๆ ของหอพักที่จดทะเบียนกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และระเบียบที่ทางเจ้าของหอพักตั้งขึ้นก็เป็นอีกเงื่อนไขหนึ่งที่ส่งผลต่อเยาวชนผู้พักอาศัย ซึ่งส่วนใหญ่มองว่าขาดอิสระในแง่ของการดำเนินชีวิต เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป ประกอบกับการผันผวนทางเศรษฐกิจ ที่พักอาศัยขนาดใหญ่ ได้แก่ อพาร์ตเมนต์ แฟลต คอนโดมีเนียม และคอร์ท เป็นต้น จึงได้เปลี่ยนรูปแบบของการดำเนินธุรกิจมาดำเนินการในลักษณะเดียวกันหรือคล้ายคลึงกับหอพัก คือเปิดให้เช่าพักอาศัยได้ จุดเด่นของที่พักลักษณะนี้ซึ่งผู้ที่พักเป็นนักเรียนนักศึกษา นิยมเข้าพักอาศัย คือ

- 1) มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าหอพัก
- 2) มีความอิสระ ไม่ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตหรือกฎเกณฑ์ของพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507
- 3) ในส่วนของนักเรียน นักศึกษา ไม่ว่าเพศชายหรือหญิงสามารถเข้าพักอาศัยร่วมกัน
- 4) อัตราค่าที่พักไม่แตกต่างจากหอพักมากนักเนื่องจากเข้าพักอาศัยได้หลายคน (เฉลี่ยห้องละไม่เกิน 4 คน)

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น ทำให้เกิดปัญหาหอพักที่จดทะเบียนไม่ถูกต้อง ปัญหาชายหญิงพักอาศัยอยู่ร่วมกัน ปัญหาการมั่วสุมทั้งในเรื่องเพศ ยาเสพติด การพนัน และสิ่งมีนเมา ปัญหาการตั้งครุฑในวัยเรียน เป็นต้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงได้กำหนดมาตรการในการจัดระเบียบหอพักขึ้น เพื่อให้หอพักมีการดำเนินการที่ถูกต้อง มีการจดทะเบียน มีการแยกผู้พักชาย-หญิงไม่ให้ปะปนกัน ทั้งนี้ เพื่อให้หอพักเปรียบเสมือนเป็นบ้านหลังที่สองของผู้พักอาศัย

2.2. มาตรการในการจัดระเบียบหอพัก

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย โดยนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินงานควบคุมดูแลธุรกิจหอพักและการเข้าพักของนักเรียน นักศึกษา จึงได้กำหนดมาตรการในการจัดระเบียบหอพัก ประกอบด้วย 7 มาตรการ ดังนี้

2.2.1 การรณรงค์ให้ผู้ประกอบการหอพักมีการดำเนินงานที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 โดยการประชาสัมพันธ์ทางสื่อมวลชนให้ผู้ประกอบการหอพักที่มีการดำเนินกิจการหอพักที่ไม่ถูกต้อง ได้ทราบกฎระเบียบและข้อปฏิบัติที่จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา ได้ทราบถึงการเลือกหอพักที่ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยและอยู่ในการควบคุมดูแลของทางราชการ กำหนดระยะเวลาดำเนินการโครงการประชาสัมพันธ์รณรงค์ตลอดเดือนพฤศจิกายน 2548

2.2.2 กำหนดระยะเวลาการจดทะเบียนหอพัก กำหนดให้วันที่ 1 - 31 ธันวาคม 2548 เป็นระยะเวลาในการจดทะเบียนหอพักสำหรับหอพักที่ยังไม่ได้จดทะเบียนถูกต้อง รวมทั้งมีการจัดหน่วยเคลื่อนที่ออกจดทะเบียนตามพื้นที่ที่มีหอพักตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการหอพัก

2.2.3 การกำหนดระยะเวลาผ่อนผันในการจดทะเบียนหอพัก ในกรณีที่ผู้ประกอบการหอพักยังไม่สามารถมาจดทะเบียนตามระยะเวลาที่กำหนดได้ เช่น ต้องแยกผู้พักชาย - หญิง ไม่ปะปนกัน ปรับปรุงสภาพหอพักให้ถูกสุขลักษณะหรือจะทำให้ผู้พักต้องประสบปัญหาในเรื่องของการหาที่พักใหม่ จึงได้กำหนดระยะเวลาผ่อนผันให้ผู้ประกอบการดำเนินการให้ถูกต้องในระยะเวลาที่กำหนด คือ 1 มกราคม 2549 ถึง 31 มีนาคม 2549

2.2.4 การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังหลังพ้นกำหนดระยะเวลาผ่อนผัน จะมีการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังหลังจากพ้นกำหนดระยะเวลาผ่อนผันตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 เป็นต้นไป หอพักที่มีการดำเนินกิจการไม่ถูกต้อง เช่น ไม่จดทะเบียน มีนักเรียน นักศึกษาชาย - หญิง ปะปนกัน โดยจะดำเนินการตามบทกำหนดโทษที่กฎหมายกำหนดใช้อย่างจริงจัง

2.2.5 การให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบหอพัก ได้แก่ สถานศึกษา ต่างๆทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ผู้ปกครองของเยาวชนที่พักในหอพัก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมผู้ดำเนินการหอพัก รวมทั้งเยาวชนที่พักในหอพัก ให้เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการในการจัดระเบียบหอพัก ดังนี้

1) สถาบันการศึกษา มีส่วนร่วมในการสำรวจข้อมูลหอพักที่ตั้งอยู่ในบริเวณสถานศึกษา การประชาสัมพันธ์ หอพักที่มีการดำเนินกิจการถูกต้องแก่นักศึกษาในช่วงเปิดภาคการศึกษา การจัดตั้งเครือข่ายหอพักโดยมีสถานศึกษาเป็นแกนนำ หรือร่วมลงทุนกับเอกชน ผู้ประกอบการหอพักโดยใช้สถานที่ของสถานศึกษาหรือของเอกชนเอง

2) ผู้ปกครองของเยาวชนที่พักในหอพัก มีส่วนร่วมในการดูแลเฝ้าระวังและแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบ เมื่อพบหอพักที่มีการดำเนินการไม่ถูกต้อง

3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมาย โดยอาศัยอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกาศแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่ตรวจตราหอพักในพื้นที่ที่หอพักตั้งอยู่

4) สมาคมผู้ดำเนินงานหอพัก มีส่วนร่วมในการประสานการดำเนินงานระหว่างหอพักกับส่วนราชการ ในเรื่องของข้อมูลหอพัก รวมทั้งการคัดเลือกหอพักดีเด่น เพื่อประกาศเกียรติคุณต่อไป

5) เยาวชนที่พักในหอพัก มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังปัญหาต่างๆ ในหอพัก โดยการอบรมแกนนำเยาวชนหอพัก จัดตั้งเครือข่ายเยาวชนในหอพัก

6) อาสาสมัครในการดูแลหอพัก โดยให้อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อ.พ.ม.) และสื่อมวลชนในแต่ละจังหวัดทำหน้าที่เฝ้าระวังและดูแลหอพัก หากพบหอพักที่มีการดำเนินกิจการไม่ถูกต้อง ให้แจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบ

7) การจัดประชุมผู้ประกอบการหอพักในกรุงเทพและในส่วนภูมิภาค เพื่อสร้างความเข้าใจในระเบียบปฏิบัติในการดำเนินกิจการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และรับทราบข้อมูลปัญหาอุปสรรค ตลอดจนร่วมกันวางมาตรการแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

8) การจัดตั้งหอพักเอื้ออาทร โดยการเคหะแห่งชาติเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ หรือร่วมลงทุนกับเอกชน

9) การจัดทำแม่ปิ้ง โซนนิ่งหอพัก หรือขอความร่วมมือจากทุกจังหวัดทุกเขต ที่มีหอพักตั้งอยู่ เพื่อตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานหอพัก รวมทั้งมีการจัดทำเว็บไซต์เรื่องหอพัก

2.2.6 การให้สิทธิประโยชน์เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการหอพักที่ดำเนินกิจการถูกต้องตามกฎหมาย ปัจจุบันหอพักเหล่านี้จะถูกเรียกเก็บภาษีหลายประเภท เช่น ภาษีรายได้ ภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย และ ภาษีตามเทศบัญญัติของกรุงเทพมหานคร ในเรื่องสิ่งแวดล้อมและสิ่งปฏิกูลต่างๆ ในสถานที่ประกอบการ รวมทั้งการเก็บค่าไฟฟ้า ซึ่งหอพักบางแห่งถูกเรียกเก็บค่าน้ำสูงในอัตราเหมือนประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เนื่องจากหอพักเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของเด็กและเยาวชน ที่มาแสวงหาความรู้ มาับการศึกษา ได้พักอยู่อาศัย ตลอดจนเพื่อให้หอพักที่จดทะเบียนถูกต้องมีกำลังใจในการประกอบกิจการ จึงเห็นสมควรให้ผู้ประกอบการหอพักเหล่านี้ได้รับการลดหย่อนภาษี หรือเสียภาษีในอัตราพิเศษ หรือสิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่สมควรได้รับเพื่อเป็นกำลังใจและเป็นแรงจูงใจให้หอพักที่ยังไม่จดทะเบียน หันมาจดทะเบียนถูกต้องมากยิ่งขึ้น เช่น ขอให้

การประเมินภาษีรายได้ลดลงจาก 12 เดือน เป็น 9 เดือน เนื่องจากในช่วงปิดเทอมจะไม่มีนักศึกษาพัก ผู้ประกอบการจะไม่มีรายได้ ขอให้มีระยะเวลาการยกเว้นภาษีเนื่องจากผู้ประกอบการหอพักจะต้องกู้เงิน ดำเนินการ ต้องเสียทั้งดอกเบี้ยเงินกู้และภาษีอื่นๆ อีกหลายประเภท การยกเว้นภาษีเทศบัญญัติของ กรุงเทพมหานคร รวมทั้งการคิดอัตราค่าไฟฟ้าในอัตราที่ไม่ใช่การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

2.2.7 การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้มีการปรับปรุงหอพักให้มีมาตรฐานตามที่ กำหนด โดยจัดหาแหล่งเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือไม่มีดอกเบี้ย

3. ประเด็นที่เสนอ

เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบ ดังนี้

3.1 มอบหมายให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าภาพหลักในการควบคุมดูแลธุรกิจหอพักและการเข้าพักของนักศึกษา ในฐานะเป็นผู้รักษากฎ ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอน อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545

3.2 มาตรการในการจัดระเบียบหอพัก 7 มาตรการ คือ

- 1) การณรงค์ให้ผู้ประกอบการหอพักมีการดำเนินงานที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507
- 2) การกำหนดระยะเวลาในการจดทะเบียนหอพัก
- 3) การกำหนดระยะเวลาผ่อนผันในการจดทะเบียนหอพัก
- 4) การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังหลังพ้นกำหนดระยะเวลาผ่อนผัน
- 5) การให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบหอพัก
- 6) การให้สิทธิประโยชน์เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการหอพักที่ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย เช่น ในเรื่องของการยกเว้นภาษี การลดอัตราภาษี เป็นต้น ในส่วนรายละเอียดจกหารื้อกับกระทรวงการคลังต่อไป
- 7) การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้มีการปรับปรุงหอพักให้มีมาตรฐานตามที่กำหนด โดยจัดหาแหล่งเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือไม่มีดอกเบี้ย

พระราชบัญญัติหอพัก

พ.ศ. ๒๕๐๗

กฎ ระเบียบ และข้อปฏิบัติ

งานหอพัก กลุ่มการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ

สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน

ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ

สำเนา

พระราชบัญญัติหอพัก

พ.ศ. ๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยหอพัก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรในวาระรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้นไป และเมื่อจะให้ใช้บังคับในท้องที่อื่นใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“หอพัก” หมายความว่า สถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้พัก” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาดูตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและเข้าอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทน

“เจ้าของหอพัก” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของกิจการหอพัก

“ผู้จัดการหอพัก” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินกิจการหอพัก

“นายทะเบียน” ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ ในจังหวัดอื่นหมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่หอพักตั้งอยู่

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่หอพัก ดังต่อไปนี้

(๑) หอพักของกระทรวง ทบวง กรม

- (๒) หอพักที่รับผู้พักน้อยกว่าห้าคน
- (๓) หอพักที่รับผู้พักโดยไม่เรียกทรัพย์สินตอบแทน
- (๔) หอพักตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ การตั้งหอพัก

มาตรา ๖ หอพักมี ๒ ประเภท คือ

- (๑) หอพักชาย สำหรับผู้พักที่เป็นชาย
- (๒) หอพักหญิง สำหรับผู้พักที่เป็นหญิง

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งหอพัก เว้นแต่ผู้นั้นจะเป็นเจ้าของหอพักและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๘ เจ้าของหอพักต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๓) ไม่เป็นผู้ภักดจริตหรือฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
- (๕) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้าง ในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรค Hansen's disease ให้โทษอย่างร้ายแรง โรคพิษสุราเรื้อรัง

ในกรณีนิติบุคคลเป็นเจ้าของหอพัก นิติบุคคลนั้นต้องตั้งผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติตามวรรคก่อนให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๙ หอพักอย่างน้อยต้องมีห้องนอน ห้องสำหรับผู้เยี่ยมชมเยียน ห้องอาหาร ห้องน้ำ และห้องส้วม ซึ่งมีสภาพถูกสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ เจ้าของหอพักต้องจัดให้มีระเบียบประจำหอพักซึ่งอย่างน้อยมีข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- (๑) หลักเกณฑ์การรับผู้พัก
- (๒) อัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหาร และค่าบริการอื่น ๆ

(๓) เวลาเข้าออกหอพัก

(๔) การเยี่ยมผู้พัก

(๕) การรักษาพยาบาล

(๖) การค้างแรมที่อื่น

(๗) การห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

ระเบียบประจำหอพักให้ใช้ได้ต่อเมื่อนายทะเบียนเห็นชอบแล้ว

การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๑ การขออนุญาตให้ตั้งหอพักและการออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพักให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ ใบอนุญาตให้ตั้งหอพักให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ย่อออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้ยื่นคำขออนายทะเบียนก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ไม่น้อยกว่าสามสิบวันตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ผู้ขออนุญาตหรือผู้ต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๔ ในกรณีใบอนุญาตให้ตั้งหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้เจ้าของหอพักแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๑๕ เจ้าของหอพักต้องแสดงใบอนุญาตให้ตั้งหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก

มาตรา ๑๖ เจ้าของหอพักต้องจัดให้มีป้ายคำว่า หอพัก ชื่อของหอพัก และประเภทหอพัก ชายหรือหอพักหญิง เป็นภาษาไทยขนาดใหญ่ พอเห็นได้ในระยะอันสมควรติดไว้ ณ หอพักในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร

มาตรา ๑๗ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพักให้เจ้าของหอพักแจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม

หมวด ๒

การจัดการหอพัก

มาตรา ๑๘ หอพักจะดำเนินการได้ ต้องมีผู้จัดการหอพัก

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดการหอพัก เว้นแต่จะได้รับแต่งตั้งจากเจ้าของหอพักและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

เจ้าของหอพักซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะเป็นผู้จัดการหอพักเองก็ได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักด้วย

มาตรา ๒๐ ผู้จัดการหอพักต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับเจ้าของหอพักตามมาตรา ๘

มาตรา ๒๑ การขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก และการออกใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวันตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งการ ไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๔ ในกรณีใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้จัดการหอพักแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่ายใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๒๕ ผู้จัดการหอพักต้องแสดงใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก ทั้งต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ด้วย

มาตรา ๒๖ ผู้จัดการหอพักต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และอย่างน้อยให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ และอายุของผู้พัก
- (๒) ชื่อของโรงเรียน หรือสถานศึกษาของผู้พัก
- (๓) ชื่อและที่อยู่ของบิดามารดา และผู้ปกครองของผู้พัก
- (๔) วันที่เข้าอยู่ในหอพักและวันที่ออกจากหอพัก
- (๕) ลายมือชื่อผู้พัก

การกรอกข้อความในสมุดทะเบียนผู้พัก ต้องกรอกทุกรายการแล้วให้ผู้จัดการและผู้พักลงลายมือชื่อไว้ด้วย ถ้ารายการใดเขียนผิดห้ามลบ แต่ให้ขีดฆ่าแก้ หรือตกเติมแล้วให้ผู้จัดการหอพักและผู้พักลงลายมือชื่อกำกับไว้

มาตรา ๒๗ ผู้จัดการหอพัก ต้องให้ความร่วมมือแก่สถานศึกษาของผู้พักในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา และความปลอดภัยของผู้พัก

มาตรา ๒๘ ผู้จัดการหอพัก ต้องไม่รับหรือยอมให้นุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ทำงานในหอพัก และเฉพาะหอพักหญิงต้องใช้หญิงเท่านั้นเป็นผู้ทำงานในหอพัก

มาตรา ๒๙ เมื่อปรากฏหลักฐานหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักตกอยู่หรือจะตกอยู่ในอันตราย เพราะเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่นใดก็ตาม ให้ผู้จัดการหอพักแจ้งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองของผู้พักทราบโดยด่วน

มาตรา ๓๐ ผู้จัดการหอพักต้องควบคุมดูแลมิให้หญิงเข้าอยู่ในหอพักชาย และมีให้ชายเข้าอยู่ในหอพักหญิง

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๑ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในหอพักในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติได้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ บุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ในกรณีจำเป็น นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนมีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักนอกเวลาดังกล่าวในวาระหนึ่งได้

นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าตรวจหอพักจะต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดโดยกฎกระทรวงและพร้อมที่จะแสดงได้ด้วย

มาตรา ๓๒ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักจัดการหรือแก้ไขหอพัก หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบียนเห็นสมควร

มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่าเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักแล้วแต่กรณี

(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๒๐

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๒ โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๓) ดำเนินกิจการหอพัก เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีหรือเป็นภัยต่อประเทศชาติ

นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินการหอพักนั้น หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก หรือใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักโดยอนุเมติรัฐมนตรีก็ได้

ค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินการหอพัก ให้เจ้าของหอพักเป็นผู้จ่าย

มาตรา ๓๔ ในการตั้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุม หรือดำเนินกิจการหอพักให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักทราบ

เมื่อนายทะเบียนได้แจ้งคำสั่งตามวรรคก่อนแล้ว ห้ามมิให้เจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักดำเนินกิจการต่อไป เว้นแต่จะได้รับมอบหมายจากนายทะเบียน

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓ หรือมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ เจ้าของหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือ มาตรา ๑๗ หรือผู้จัดการหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๗ ผู้จัดการหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงชื่อ) จอมพล ถนอม กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

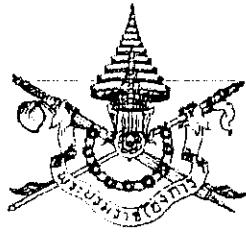
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	๒๐๐ บาท
๒. ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	๑๐๐ บาท
๓. การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	๑๐๐ บาท
๔. การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	๕๐ บาท
๕. ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	๒๐ บาท
๖. ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	๒๐ บาท

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนหรือผู้ที่อยู่ในระหว่างการศึกษาซึ่งเข้ามาศึกษาเล่าเรียนในจังหวัดพระนครหรือในจังหวัดใหญ่ ๆ บางจังหวัดและเข้าพักอยู่ในหอพักของเอกชนได้ทวีจำนวนมากขึ้นเป็นลำดับ บรรดาหอพักต่าง ๆ ของเอกชนที่จัดตั้งขึ้นไม่มีกฎหมายควบคุม ผู้จัดตั้งหอพักได้ดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการค้ามากกว่าเพื่อสวัสดิภาพและอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย ผิดศีลธรรมอันดี หรืออาจเป็นภัยต่อประเทศชาติ จึงสมควรให้มีกฎหมายควบคุมการจัดตั้งหอพักของเอกชน

(คึกคากราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษเล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๗ วันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๐๗)

พระราชกฤษฎีกา

แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๕
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับ
การโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการตาม
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหาร
และอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕
พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้แก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่และเจตนารมณ์
ของกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติในพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๑๑ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการอภัย พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม” คำว่า “ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม” และคำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๑๑๒ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๒๕ ในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๓๓ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

เรื่อง เสนอคณะรัฐมนตรี

เรื่อง มาตรการในการจัดระเบียบหอพัก

โดย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

Check List การเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ชื่อเรื่อง มาตรการในการจัดระเบียบหอพัก

หน่วยงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

รายละเอียดสรุปสำหรับผู้บริหาร

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2548 นายกรัฐมนตรีเสนอว่าปัจจุบันการดำเนินการธุรกิจเกี่ยวกับหอพักและห้องเช่า ไม่ได้รับการควบคุมดูแลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัดเท่าที่ควร ผู้ประกอบการหอพักและห้องเช่าส่วนใหญ่มิได้ขอขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องกับทางราชการ และมีได้ดูแลและจัดระเบียบการเข้าพักของผู้พักหรือผู้เช่าให้เหมาะสมถูกต้อง จึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาสังคม การมั่วสุมของเด็กและเยาวชน ซึ่งนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ เช่น ยาเสพติด การคุกคามทางเพศ การอยู่ร่วมกันของนักเรียน นักศึกษาชายและหญิง และการตั้งครรภ์ในวัยเรียน เป็นต้น จึงให้กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดระเบียบเรื่องนี้ร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 เป็นต้น อย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง ซึ่งคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว ลงมติเห็นชอบตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้พิจารณามาตรการในการจัดระเบียบหอพัก ตามข้อสั่งการข้างต้น และขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ดังนี้

1. มอบหมายให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าภาพหลักในการควบคุมดูแลธุรกิจหอพักและการเข้าพักของนักศึกษาในฐานะเป็นผู้รักษาราชการ ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545

2. มาตรการจัดระเบียบหอพักสำหรับผู้ประกอบการหอพักมีการดำเนินกิจการที่ถูกต้องตาม รวม 7 มาตรการ คือ

1) การรณรงค์ให้ผู้ประกอบการหอพักมีการดำเนินงานที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ตลอดเดือนพฤศจิกายน 2548

2) กำหนดระยะเวลาการจดทะเบียนหอพัก ตั้งแต่วันที่ 1 - 31 ธันวาคม 2548 โดยจัดหน่วยเคลื่อนที่ออกจดทะเบียนตามเขตพื้นที่ที่มีหอพักตั้งอยู่ เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ

3) กำหนดระยะเวลาผ่อนผันให้ผู้ประกอบการหอพัก ให้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 มีนาคม 2549

4) การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังหลังพ้นกำหนดระยะเวลาผ่อนผัน ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 เป็นต้นไป

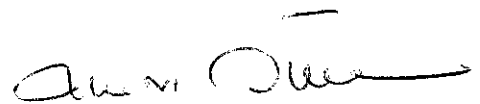
5) การให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบหอพัก ประกอบด้วย สถานศึกษา ผู้ปกครองของเยาวชนที่พักในหอพัก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมผู้ดำเนินงานหอพัก เยาวชนที่พักในหอพัก ผู้ประกอบการหอพัก อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในแต่ละจังหวัด การเคหะแห่งชาติ รวมทั้งมีการจัดทำแม่ปิ้ง โซนนิ่ง และเว็บไซต์ในเรื่องหอพัก

6) การให้สิทธิประโยชน์เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการหอพักที่ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย เช่น ในเรื่องของการยกเว้นภาษี การลดอัตราภาษี เป็นต้น ในส่วนรายละเอียดจกหารื้อกับกระทรวงการคลังต่อไป

7) การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้มีการปรับปรุงหอพักให้มีมาตรฐานตามที่กำหนด โดยจัดหาแหล่งเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือปลอดดอกเบี้ย

รายละเอียดตามเอกสารแนบ

ลายมือชื่อผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

(นางกานดา วัชรากย์)

ผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์